

Pater Rupnik svojo razlago duhovne teologije sedanjega papeža namenja prvenstveno kristjanom v kontekstu pomembnega premika, ki se izrisuje na obzorju – vrnitev v majhne, žive skupnosti, ki živijo ideal krščanstva prvega stoletja. Resnična revolucija torej ni stvar pogleda naprej, ampak nazaj. Ta premik mimogrede vključuje tudi potrebno zahtevo, da Cerkev sestopi s Konstantinovega prestola, da se odpove kakršnim koli aspiracijam po posvetnem vplivu in se vrne na svoje primarno mesto.

Seveda gre, kot rečeno, za le eno od možnih poti.

A odpoved egu in usmeritev k zavesti in posledično drugemu se mi zdi ključno dejanje tega trenutka. Odpoved potrebi biti slišan, biti nekdo v kontekstu tega sveta.

V vsej tej kakofoniji mnenj je edino zares radikalno dejanje vstop v molk. Prekinitev neskončne verige praznih izrekaj, ustvarjanje prostora za poslušanje.

Moj glas lahko danes nadomesti ali poustvari kdor koli. Moj molk pa ostaja radikalno samo moj.